

Pozdrav ze Křtin

ročník 12.

2/2001

Milí farníci a poutníci!

Posílám Vám letní pozdrav od trůnu Panny Marie Křtinské. Mnozí prožíváte zasloužené prázdniny, vypravili jste se na dovolenou ať již u nás nebo daleko od domova. Na vás všechny pamatuji u oltáře Panny Marie.

Do mnohých temných chvil našeho života proniká světlo krásných a bohatých poutních zážitků. V tom duchu se nese i tento „Pozdrav“.

Na Hod Boží svatodušní (3. 6.) již po desáté byl mezi námi vzácný a milý poutník, apoštolský nuncius arcibiskup Giovanni Coppa. Své svatodušní kázání zakončil prosbou: „Duchu svatý, my tě milujeme, Duchu svatý, zůstaň s námi navždycky! Žehnej nám svým věrným poutníkům, našim rodinám, našim městům a vesnicím, naší vlasti, naší církvi. Na přímluvu Panny Marie Křtinské, jež je Tvým chrámem, zářícím něžností a láskou vůči nám.“

Srdečně Vás zvu do Křtin a zplna srdce žehnám

P. Tomáš Prnka

PERLA SKRYTÁ V LESÍCH

Nepatřím k těm šťastlivcům, kteří za posledních deset let stačili objezdit všechna nebo většinu poutních míst v Evropě a to i několikrát. Naopak při rozhovorech na několika poutích jsem si uvědomil, že ač z brněnské diecéze, prakticky je mi neznámé největší diecézní mariánské místo – Křtiny. Pouze jsem zaslechl, že tam z jara putuje mládež z Brna a okolí, popř. fatimský apoštolát a některé obce.

Rozhodl jsem se z nějakého vnitřního nutkání, že tuto mezeru musím co nejrychleji doplnit a jednu červnovou neděli letošního roku jsem se odpoledne rozjel do Křtin. (Současná doba nám totiž na jedné straně ledacos umožňuje – jako zmíněné poutě po celém světě, - ale na druhé straně je to pro lidi a lidské duše doba nesmírně záludná a nebezpečná. Člověk žijící ve městě to pocítuje mimořádným způsobem. Více než dvanáct let pracuji v Praze a vím, jak se člověk ve velkoměstském mumraji potřebuje někdy něčeho pevného zachytit mnohdy není čeho).

Proto jsem, puzen jakousi vnitřní silou, vyhledal spojení do neznámých Křtin a vyrazil, abych poznal poutní místo Panny Marie. Autobus mne vyvezl do výšin nad Brnem a serpentinami jsem se dostal až k obci Křtiny, kde na mne náhle zasvítíl majestátný bílý obr. Krásný, opravený chrám. Santini, baroko to jistě stačí. Na ten první pohled, kdy jsem uviděl v závratné výši u věže kostela velkolepou sochu svatého Norberta s mitrou na hlavě a zlatou monstrancí, jistě nikdy nezapomenu.

Byla neděle odpoledne a kolem chrámu se procházelo jen pár lidí a já jsem byl rád, že si mohu v naprostém klidu projít okolí a vejít do chrámu, abych spatřil Tu, která trůní vysoko nad oltářem a jejíž vysoký a majestátný vzhled vyžaduje, aby člověk měl patřičný odstup, protože toto místo je „veliké“. Vnitřek chrámu poněkud omšelý ve stádiu očekávání oprav působil přesto mysteriózním a vznešeným dojmem. Velikost tohoto místa člověka prostě překvapí a slyšel jsem od mnoha lidí podobnou otázku: „Proč právě zde tak velkolepý chrám? Co je to vůbec za místo? Co je to za vesnici?“

Jedno je jisté – není to ledasjaké místo. Vešel jsem do lapidária a byl to můj největší zážitek. Votivní obrazy ze všech možných obcí hovořily o víře našich předků, ale i současníků. Rozhodl jsem se, že se musím do Křtin vrátit, protože jeden výlet nestačil na to, abych vstřelil mohutné dojmy.

A tak jsem se první červencovou nedělí ocitl opět ve Křtinách bez toho, abych tušil, že zde končí pouť ze Sloupu. Již zvenčí bylo slyšet zvuky dechové hudby. Poutní píseň zněla kostelem a dav poutníků stál před hlavním oltářem. Družičky – nosítka, bolestná Panna Maria, korouhve... Člověk zůstal stát dojat a omámen. Místní pan farář se právě loučil s poutníky a předával je do rukou jejich pana faráře, který tuto krásnou pouť vedl. V chrámu vládla důstojná, ale radostná a slavnostní atmosféra – prostě pohoda. Pan farář oznámil, že se budou loučit s Pannou Marií tak, jak je to starobyklým a úctyhodným zvykem – couváním ke vchodu chrámu obrácení tváří k Panně Marii. A tak se i stalo.

Muzikanti, družičky, nosítka, všichni pomalu couvají k hlavnímu vchodu, dav se pěkně rozvine do šíře a všichni tak mohou ještě jednou vidět Tu, ke které přišli. A která je v tuto chvíli jakoby živá. Snad ji tak oživil ten přítomný dav. Když se dívám na Pannu Marii, skutečně se mi zdá, že kyne svým žezlem tak, jako i Ježíšek radostně svýma ručkama milým poutníkům.

Jaký je to dnes rozdíl proti mé první návštěvě, když nikdo v chrámu nebyl. Dnes v něm všechno jako by hraje. Jako by sochy ožily a hlavně velebná Matka Boží se proměnila ve skutečnou vládkyni svých přítomných dětí. Sálá zní však kromě vznešeností jakoby jistá spokojenost. Skutečně je spokojená s tak důstojným chováním svých dětí a s takovým rozloučením. Nikdy jsem ještě něco podobného na žádné pouti neviděl a netušil jsem, že mohu zažít tak krásnou pouť nějakých dvacet kilometrů od Brna. Duchovní proud milosti, který z tohoto zážitku vytryskl, mne naplnil na dlouhou dobu nepoznaným pocitem štěstí.

Když se chrám vyprázdnil, bylo dost času na děkování. Bohu díky za toto podivuhodně skryté místo, které jsme objevil. Nemyslím si, že to byl jen nějaký můj subjektivní pocit, co jsem zde zažil. Vycítil jsem, že i ostatní tušili, že stojí před Vznešeným stánkem zbožnosti, že se ocitli v Domě zlatém, jehož věže se již zvenčí z dálky lesknou jako věže z kosti slonové. Buď pozdravena Příčino naší radosti, opravdové radosti, kterou na tomto místě rozdáváš. Stůj při nás v našich současných těžkých bojích, Královno andělů a pomáhej nám, když skrze Tebe prosíme Toho, který se tak raduje ve tvém náručí.

Panno Marie Křtinská - mocná a ctihodná Panno, kéž by k tobě putovali křesťané tak jako kdysi a stále vyprošovali nám všem to, co tak potřebujeme. Ty nám to jistě dáš!

CHVÁLA PĚŠÍ POUTI

Ráda vzpomínám, jak jsme se na putování do Křtin těšili. Od svých školních let jsem chodila každý rok. Když jsem se vdala a přišly děti, tak to na čas nebylo možné. Za zpěvu písní a modlitby Růžence jsme šli s ozdobeným křížkem v průvodu mladí i starší. Ty hodiny chůze nám umožnily se plně připravit na setkání s Pánem a jeho Matkou. Vždy mě mocně dojímá krásná socha Panny Marie s Ježíškem a anděly. Zvláště působivá pro mne byla večerní bohoslužba.

Teď jezdíme autem. I když se snažím dobře modlit a opravdově prožívat mši sv., té hloubky krásného pocitu a lásky se nedá dosáhnout.

Přeji mladým, ať také zakouší velkou radost a nadšení při pěším putování na poutní místa.

(Převzato ze Zpravodaje farnosti Nezamyslice, Tištín a Dobromilice „Rosa“ č. 7)

Napište i Vy své zážitky. Rádi je zveřejníme. Těším se na Vaše dopisy.

POUŤ BRNĚNSKÉ MLÁDEŽE DO KŘTIN

Dne 8. května se konala již pošesté pouť brněnské mládeže do Křtin. Vyzbrojeni pláštěnkami, deštníky a dobrou obuví jsme vyrazili tentokrát z Líště – Velké Klajdovky. Sluníčko si přece jen prosadilo svou a celou cestu 130 poutníků i s otcem generálním vikářem a dalšími osmi kněžími krásně hřálo do zad. Program pouti se odvíjel od motto: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě“. A tak i my jsme společně vytvořili kříž, do něhož si každý z nás, v rámci čtyř skupinek dětí, studujících, pracujících mládež nebo ostatní, zatloukl hřebík. Tímto hřebíkem jsme symbolicky chtěli Bohu odevzdat všechny osobní hříchy a do tohoto kříže vložit hříchy dnešního světa, dnešní doby.

Na trase dlouhé asi 15 km si každý zhotovil také vlastní křížek, do něhož vložil své osobní slabosti a poranění. Tento křížek nás spojoval i při modlitbě růžence, a to tím, že jej dvojice měla mezi sebou a přidržovala se konců jeho horizontálního ramene. Křížky jsme na konci poutě předložili Bohu při mši sv. ve Křtinách.

Ani tradiční nůše nezahálela. Cestou jsme do ní psali lístky s osobními úmysly, za koho či za co bychom chtěli pouť obětovat. Kdo ji nesl (zájemci museli téměř psát pořadník!), modlil se za tato přání, za naši zemi a její politiky.

S dobrou náladou, s úsměvem ve tváři a za zvonění zvonů jsme došli až ke schodům křtinského kostela. Zde byl kříž, který s námi putoval celou cestu, ozdoben bílým plátnem na znamení oslavy vítězství Krista nad smrtí a nad všemi hříchy.

Navázané stužky symbolizovaly proud Boží milosti pramenící z kříže a rozlévající se na nás na všechny. Spojení s křížem skrze stužky a chycení za ruce jsme vstoupili do kostela. Kříž jsme odevzdali ve společné modlitbě před svatostánkem. Pout' byla zakončena koncebrovanou mší svatou, kterou sloužil otec generální vikář Mons. Jiří Mikulášek.

A na závěr – pokud se chystáte zavítat během letošního poutního období do Křtin, pokleknete před svatostánkem a podíváte se mírně vpravo, uvidíte kříž, kterým si i vy můžete připomenou naše společné putování k Panně Marii Křtinské.

Majka

(převzato z časopisu pro mládež brněnské diecéze Paprsek vydávaného DCM)

A ještě dva ohlasy, převzaté ze stejného časopisu:

Působivých impulsů na Pouti bylo jistě dost, ať už mi v mysli vyvstává vytvoření kříže a zatloukání do něho osobních hřebíků, jako symbol odhodlání každého z nás pojmenovat své chyby a odevzdat je skrze tento kříž Pánu nebo vnášení oslaveného kříže za doprovodu loučí do křtinského chrámu. Ale chtěl bych se s vámi podělit o jeden zážitek (a z toho možná plynoucí zamyšlení), který je až plodem této Pouti. Místnímu otci děkanovi se program líbil natolik, že mu věnoval asi třetinu kázání při všech mších následující neděli ve Křtinách. Mimo jiné vyzdvihl toto: „Mladí se inspirovali mottem daným Svatým otcem – Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe

svůj kříž a následuje mě. A každý z nich touto poutí vyznal, ano, já chci! A toto by mělo být příkladem správného postoje každého člověka...“ Jestliže se tedy tato Pout' stane nejen alternativním využitím volného dne nebo procházkou jarní přírodou, ale také svědectvím naší víry a našeho odhodlání jít cestou, kterou nám ukazuje Pán, myslím si, že to může být pro mnoho lidí impulsem k osobnímu zamyšlení. Vezměme si tedy příklad z otce děkana ve Křtinách a nenechejme to ovoce letošní Pouti brněnské mládeže zamčené ve své duchovní spižírně.

Jirka

Na takového akci jsem byl poprvé v životě a musím říci, že jsem z ní byl nadšen. Zanechala ve mně samé příjemné zážitky. Dosud jsem znal tyto poutě jenom z vyprávění babičky, jak se za mlada a potom i později vydávali pěšky ze své rodné vesnice na Vysočině na slavné poutě na Hostýn, Velehrad, Vranov a nyní jsem to mohl prožít sám na vlastní oči. Jsou to prostě neopakovatelné zážitky v kolektivu mladých lidí, na které se nezapomíná po celý život. Člověk se zde seznámí s mnoha novými kamarády, popovídá si s nimi a dozví se mnoho zajímavých informací, naučí se mnoho věcí. Navždy tak zůstanou tyto pěkné vzpomínky uchovány v mé paměti jako jeden z nejkrásnějších dnů mého života. Chtěl bych poděkovat všem lidem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci této poutě a popřát jim mnoho úspěchů v jejich další činnosti.

Martin

3. června se mladým brněnského děkanátu dostalo v souvislosti s jejich poutí ještě jednoho velkého vyznamenání. V tento den slavnosti Seslání Ducha Svatého v rámci zdejší hlavní poutě jim náš vzácný každoroční poutník Jeho Excelence apoštolský nuncius arcibiskup Giovanni Coppa tento Poutní kříž posvětil. Stalo se tak při odpolední pobožnosti, které se kromě ostatních poutníků zúčastnilo i několik zástupců mladých z brněnské skupiny Elpis, která sdružuje mladé z jednotlivých farností Brna a okolí a snaží se především o jejich živé propojení, a která Pout' 8. května každoročně připravuje. Měli ve své „režii“ i tuto pobožnost s posvěcením kříže, adoraci a rozloučením se s apoštolským nunciem, který zde byl letos již naposledy. Myslím, že pro ty mladé, ale i pro nás a především pro něj to bylo velmi pěkné setkání, které zanechá v srdci trvalou vzpomínku.

Jestliže Vás tato každoroční tradiční pěší Pout' brněnské mládeže z Brna do Křtin zaujala, přijměte již teď pozvání na její konání v roce 2002. Podle neoficiálních zpráv mají mladí pro tento rok v úmyslu poprvé pozvat mládež i z okolních děkanátů Brna a vytvořit tak tímto dnem možnost setkání mladých z více oblastí mezi sebou navzájem. Tak nashledanou 8. května u trůnu Panny Marie Křtinské.

Z pouti brněnské mládeže

Pěší putování

Pěší poutníci do Říma zvou mládež, rodiny a každého na pěší pouť na Velehrad.
Trasa putování:

<i>úterý</i>	<i>21. srpna</i>	<i>Velké Meziříčí – Tišnov</i>
<i>středa</i>	<i>22. srpna</i>	<i>Tišnov – Křtiny</i>
<i>čtvrtek</i>	<i>23. srpna</i>	<i>Křtiny – Milonice</i>
<i>pátek</i>	<i>24. srpna</i>	<i>Milonice – sv. Kliment – Buchlovice</i>
<i>sobota</i>	<i>25. srpna</i>	<i>Buchlovice – Velehrad</i>

Mše sv. s otcem biskupem Vojtěchem na Velehradě – 25. srpna ve 12.00 hod.
Rozloučení v 16.00 – zpět autobusy.

Ve Křtinách je uvítáme navečer ve středu 22. srpna. Přespí ve škole. Ráno společně budeme slavit bohoslužbu u Panny Marie Křtinské. Pak se vydají na další cestu. Rádi se k nim připojíme a část cesty je doprovodíme. Těšíme se !!!

Chtěl bych poděkovat zvláště všem poutníkům za jejich pěší putování. Mnozí jdou celou cestu pěšky, jiní aspoň část.

O pěší pouti brněnské mládeže je velká stať v tomto „Pozdravu“. Ale přicházeli i další. Tak jsme přivítali pěší poutníky z Hulína. Přišli již v pátek po Nanebevstoupení Páně, zde ve Křtinách přespali a v neděli po první mši sv. se zase pěšky vraceli do svých domovů.

Podobně pěšky přišli i poutníci z Břestu, z Benešova, ze Sloupu (pěšky putoval i tamější starosta), z Blanska, Němčic n/H, Křenovic u Kojetína, Hrušky, Pozořic, Vyškova, řádové sestry františkánky a dominikánky z Brna a řada dalších. V pěších procesích byly i děti, nejmladší snad 2 a půl roku – obětavě nesl asi tatínek a nejstarší 76 roků.

Všem je nám u Panny Marie Křtinské dobře. Putujte i Vy! Poznáte krásu pěšího putování, krásu naší vlasti. Každý kdo přichází, ať je požehnán.

Šéfredaktor „Týdne u nás“ položil apoštolskému nunciovi otázku: „*Jak budete vzpomínat na svoje návštěvy ve Křtinách, v našem kraji?*“ Odpověděl: „*Po deseti letech mám jenom krásné vzpomínky. Ve Křtinách je vždy velká pouť, na kterou přichází moc lidí. Vidím kolem sebe velkou zbožnost. Vždycky jsem se sem těšil z celého srdce. Proč? Za prvé je to místo Panny Marie a přítomnost svaté Matky Boží tady všude cítíme. Kostel je jak perla, ale co je vskutku perlou, je socha Panny Marie. Milosti, které jejím prostřednictvím dává, tady přijímá moc lidí. Chodí ke zpovědi, svatému přijímání, modlí se. Pro mne bude vždycky vzpomínka na Křtiny velká a trvalá, jenom krásná.*“

V roce 1951 postavily Adamovské strojírny ve Křtinách na Kolonce 30 rodinných domků. Přistěhovalo se do nich nových 123 občanů. 50. výročí si připomeneme v sobotu 11. srpna 2001 v 17.00 hod. u křížků na Kolonce. Podle starých údajů křížek byl pořízen v roce 1848 nákladem Julia Beneše, sochaře v Prostějově. Ke křížku vedou 2 schody: Na prvním je nápis: *rodina Plevova*, na druhém: *rodina Cášková*.

V knize Ordo divini officii (Pořad služeb Božích) z roku 1938 – tedy při stém výročí – je zápis: 5. června – slavný Hod Boží svatodušní. Dnes odpoledne o 3. hod. po příchodu poutníků z Prostějova bude slavnostně posvěcen nově opravený kříž na kraji lesa u Křtin na silnici k Jedovnicím a pak bude slavně posvěcena opravená socha Panny Marie u hřbitova, kterou dali opravit poutníci z Prostějova. Katoličtí rodičové naší farnosti se uctivě prosí, by své děti vypravili na tuto slavnost jako družičky.

Kamennou sochu Panny Marie Křtinské u hřbitova dalo v roce 1733 postavit město Prostějov. Socha stojí na kamenném podstavci, na kterém byl původně latinský nápis, který v překladu zní: „Zbožně postavilo město Prostějov, od žáru ohně uchráněné ochranou Božské Máti Křtinské.“ Součet větších písmen v nápise udával rok 1733. U této sochy vždy některý křtinský kněz vítal prostějovské poutníky a odtud je vedl za hlaholu zvonů a zpěvu mariánských písní do poutního chrámu. Když prostějovští poutníci opouštěli Křtiny, vyprovázel je křtinský kněz až k této soše, loučil se s nimi a přál jim šťastnou cestu a volal za nimi: „Nashledanou v příštím roce!“

Plynula staletí a nápis se stával víc a víc nečitelnější. V novější době byl nahrazen českým nápisem: „Zdravas Maria milostiplná, buď nám vždy nakloněná.“ Dole „Kněžstvo města Prostějova.“

Z dalších zápisů Pořadu služeb Božích roku 1938.

V sobotu sv. Háty (5. 2.), panny a mučednice. V ten den bude svěcení vody a chleba ke cti sv. Háty. Dodnes zachováváme tento starobylý křtinský zvyk. Světíme však jen chléb.

Pravidelně se konala křesťanská cvičení v jednotlivých přífařených obcích. Zápis z 13. 2. Dnes odpoledne o 2.00 hod. bude křesťanské cvičení v Habrůvce ve škole. Věřící z Habrůvky se uctivě zvou, by se i se svými školními dětmi v hojném počtu zúčastnili.

27. 2. ve středu, t.j. 2. 3. je středa popeleční. Při mši sv. se uděluje popelec. Věřící se žádají, by se i se školními dětmi ve středu zúčastnili mše sv.

6. března. Tento týden připadá půst kvatembrový, kdy se máme modlit, by Bůh všemohoucí ráčil své církvi hojně hodných kněží dát. V sobotu budou v Brně kandidáti stavu kněžského svěcení na podjáhny. Věřící se žádají, by se tento týden za novosvěcence horlivě modlili. (Tehdy byl svěcen na podjáhna pozdější šitbořický děkan P. Jaroslav Hudec).

V sobotu 23. dubna v 8 hod. ráno mše sv. za obec Březinu a Proseč.

1. května: Dnes večer o 7. hod. první májová pobožnost s kázáním. Věřící se uctivě žádají, by se letos v hojném počtu zúčastnili májových pobožností, které budou vždy

ve středu, v sobotu a neděli. Ve středu růženec, v sobotu a neděli kázání.

Ve středu 11. 5. vykoná veledůstojný pan děkan u nás visitaci. O 7. hod. ráno bude mše sv. Rodičové se prosí, by své školní děti na tuto mši sv. ve středu vypravili a dali jim zpěvníček, by mohly pěkně zpívat píseň „Ejhle, oltář Hospodinův září.“ Po mši sv. bude zkouška z náboženství škol přespolních v kostele a potom škol křtinských.

15. května: Zítra o 7. hod. večer bude svatojánská pobožnost, totiž průvod k soše sv. Jana Nepomuckého, litanie a po návratu do kostela svátostné požehnání.

Příští sobotu odpoledne bude první sv. zpověď školních dětí a příští neděli 22. května 1. sv. přijímání. Rodičové těch dětí, které mají letos jít k 1. sv. zpovědi a sv. přijímání, se uctivě prosí, by své děti v sobotu odpoledne vypravili ke sv. zpovědi a v neděli včas ke sv. přijímání. Všechny děti necht' před 7. hod. ráno čekají u měšťanské školy (nynější spodní škola), odkud půjde průvod do kostela.

Ve středu (22. června) bude konec školního roku. O 7. hod. ráno bude školní mše sv. Školní děti přijdou v 7 hod. ráno na mši sv., by poděkovaly Pánu Bohu za všechna dobrodíní. Rodičové se prosí, by své školní děti ve středu na mši sv. včas poslali.

24. července. Zítra večer o 8 hod. bude první požehnání ke cti sv. Anny. Věřící se žádají, by se svatoanenského požehnání v hojném počtu zúčastnili. V úterý sv. Anny, matky blahoslavené Panny Marie. V ten den služby ranní o 7. hod. v kapli sv. Anny. Hrubá o půl 11. hod. v chrámu Páně za poutníky z Bílovic. Svatoanenské požehnání bude po celý týden vždy večer o 8 hod.

V sobotu sv. Bernarda (20. srpna) – v ten den bude po celý den výstava Nejsvětější Svátosti oltářní. O 7. hod. první mše sv. za Františka a Františku Hrbatcovy, o 10. hod. pobožnost sv. růžence, potom slavná mše sv. Věřící se uctivě žádají, by v hojném počtu přicházeli i se svými školními dětmi uctít Pána Ježíše ve svátosti oltářní přítomného. Zachovejte starý zvyk a přicházejte jedna obec po druhé a sice v tomto pořádku: Od 7 – 9 hod. Bukovina, od 9 – 11 Habrůvka, od 11 – 1 hod. Bukovinka, od 1 – 3 hod. Křtiny, od 3 – 5 hod. Březina, od 5 – 7 hod. Proseč. Členové III. řádu sv. Františka a Bratrstva živého Růžence se mohou střídát po celý den. O 7 hod. večer bude závěrečná pobožnost. Dále prosíme rodiče, by své dcerušky školou povinné vypravili jako družičky, které u oltáře se budou po půlhodinách střídát. Jest však nutno, aby se tyto družičky ještě tyto dny přihlásily, aby se zjistilo kolik družiček bude a určil se každé čas, kdy má přijít.

V sobotu 17. září o 10. hod. vyjde poutní procesí z naší farnosti na záslibnou pouť do Sloupu. Věřící se žádají, by se v hojném počtu této pouti letos zúčastnili. Bude to letos jubilejní pouť na památku 20. výročí obnovení naší samostatnosti. Budeme se modlit na této letošní pouti, by Bůh všemohoucí dopřál nám pokojných časů, na vyprošení míru a ochrany naší vlasti. Rodiče, vypravte své dcery za družičky k nesení sošky Panny Marie, necht' se nejbližší dny přihlásí v sakristii. Bukovinské procesí vyjde v 11 hod.

*(V roce 1938 zapsal P. František Marek, křtinský farář.
Zemřel v r. 1969 a je pochován na křtinském hřbitově.)*

POZOR – ZMĚNA!!!

Svatohubertská pouť se překládá ze 4. 11. na neděli 18. listopadu. V 10.30 bude svatohubertská mše. Zazní lesní rohy a zpěvy v podání pražských mistrů. V kostele bude lesní výzdoba a socha svatého Huberta. Srdečně zveme.

Tradiční svěcení květin a bylin připadá letos na 19. srpna. Mše sv. jako každou neděli v době poutní, tj. v 7.30, v 9.00 a 10.30. Snad se nám podaří na tento den pozvat novokněze, aby nám udělil novokněžské požehnání. Budete mít také možnost si zakoupit náš známý bylinný čaj. Zároveň po mši sv. bude v ambitech ochutnávka různých bylinných čajů. Zajišťuje „Rosa canina“. Květiny a byliny si přineste s sebou.

V ten den bude poutní mše sv. i v Bukovince, kde si budeme také připomínat 100. výročí školy.

Dušičková pouť bude v neděli 21. října. V 10.30 uvítáme strahovského opata Michaela Pojezdného OPraem, který bude sloužit mši sv. za všechny + poutníky a + dobrodince. Ve 14 hodin bude mariánská pobožnost. Při té příležitosti také vyvěšujeme úmrtní oznámení (parte), jak nám je během roku posíláte.

Pokračujeme v pobožnosti 1. mariánských sobot: **1. září** přivítáme poutníky z Čejkovic i jejich známý chrámový sbor. Pobožnost povede P. Pavel Merta. **6. 10.** přijede P. Vlastimil Vaněk, místoděkan z Mor. Prus i se svými farníky. **3. 11.** P. Josef Jahoda i se svými farníky z Brna–Kr. Pole. **1. prosince** P. Pavel Kopecký, děkan. Pobožnost bude spojena s mikulášskou nadílkou pro děti.

Začínáme vždy v 15.30. Díky za pokrmu, které přinášíte a které žehnáme při mši sv. a na závěr rozdáváme.

Fatimské pobožnosti v novém kostele v Březině pokračují v pondělí 13. srpna za účasti P. Miroslava Parajky, faráře v Dolních Loučkách. Přijede i se svými farníky.

Ve čtvrtek 13. září povede pobožnost P. Václav Novák z Budišova, náš bývalý kaplan a duchovní správce v nedalekých Vysočanech. Těšíme se i na jeho farníky. Nabídneme jim i vodu z naší studánky. V sobotu 13. října závěrečná pobožnost. Účast přislíbil novoříšský opat P. Marian Kosík OPraem.

Za všechny Vaše modlitby, dary, upřímné Pán Bůh zaplat'. Pamatujeme na Vás u Panny Marie Křtinské. Náš běžný účet u ČS Blansko č. účtu 1361998309/0800. Můžeme poslat naše složenky.

V nejbližších dnech vyjde náš oblíbený nástěnný křtinský kalendář. 900 ks posíláme našim českým krajanům v rumunském Banátu. Cena jako jiná léta 10,- Kč.